

Konfirmanderne skal føle sig som en del af et større fællesskab

Interview med Jens Elkjær Petersen om tankerne bag Roskilde Stifts Konfirmandtræf

Hvert år deltager 3500 konfirmander i Roskilde Stifts Konfirmandtræf. De bydes velkommen i domkirken og oplever kirken som et stort fællesskab. Mange af konfirmanderne oplever også, at deres egen præst på den ene eller anden måde har taget del i planlægning eller afvikling af konfirmandtræffet. For konfirmandtræffet skabes i fællesskab.

Af Anita Obeling Kring, cand.theol og kirke- og kulturmedarbejder i Solrød Sogn, og Sidsel Leth Svensson, religionspædagogisk konsulent

Fakta

Jens Elkjær Petersen er præst i Borup, Kimmerslev og Nørre-Dalby, provst i Køge Provsti og formand for Roskilde Stifts religionspædagogiske udvalg, som hvert år koordinerer og planlægger stiftets Konfirmandtræf.

Hvad er formålet med Roskilde Stifts Konfirmandtræf?

Formålet er at gøre konfirmandforberedelsen mere spændende, at brede den ud og få konfirmanderne til at føle sig som en del af et større fællesskab. De skal opleve, at kirken ikke bare er den lokale kirke. Kirken er større, og konfirmanderne er ikke alene! Og så er konfirmandtræffet en »wow-oplevelse« af den slags, de vil huske resten af livet!

Hvad går konfirmandtræffet ud på?

Ud over forberedelsen er konfirmandtræffet, selve eventen, todelt. I den første halvdel kommer konfirmanderne i hold rundt på nogle poster og bliver præsenteret for årets tema. Konfirmanderne hører en fortælling og bliver bagefter selv udfordret med en aktivitet omkring temaet. Det er en spændende formidling omkring et centralt tema i kristendommen. Bagefter mødes vi alle sammen til en festlig gudstjeneste, hvor konfirmanderne bliver en del af det store fællesskab.

Hvordan ligner konfirmandtræffets gudstjeneste den gudstjeneste konfirmanderne kender? Og hvordan er den forskellig?

Konfirmandtræffets gudstjeneste er anderledes, fordi der er rigtig mange konfirmander samlet. De oplever i høj grad det store fællesskab. Så er musikken anderledes. Konfirmanderne oplever, at kirken ikke kun benytter én slags musik. Her hører de noget, som de måske ikke har hørt til en gudstjeneste før. Og så har konfirmanderne mulighed for at give biskoppen en »high five«. Det gør de ikke så tit derhjemme. Men det er også helt klart en genkendelig gudstjeneste med fadervor og velsignelse. Der er en prædiken, som er vedkommende. Salmerne er kendte salmer, som de også møder til gudstjenesten derhjemme. Og så går konfirmanderne naturligvis til alters. Godt nok bruger vi af praktiske hensyn kontinuerlig altergang, men det er det samme, der er på spil.

Hvordan forberedes præster og konfirmander til konfirmandtræffet?

Dels får præsterne en masse praktisk information, når de tilmelder deres konfirmander. Men derudover får de adgang til et undervisningsmateriale, som bliver udarbejdet hvert år med henblik på netop dette års Konfirmandtræf. Det er en idebank til præsterne til at forberede konfirmanderne, som man lokalt kan tilpasse sin egen undervisning. Vi får rigtig god feedback på undervisningsmaterialerne, men det er vidt forskelligt, hvordan de bliver brugt. Og sådan skal det være.

»Det er simpelthen en fest at være med både for præsterne og for de engagerede lægfolk, som også stiller op hvert år.«

Hvordan engagerer man mere end 60 præster som frivillige fortællere i et konfirmandtræf?

Der er et utroligt godt sammenhold blandt fortællerne. Det er simpelthen en fest at være med både for præsterne og for de engagerede lægfolk, som også stiller op hvert år. Men jeg tror også, det betyder meget, at det er noget, man ikke skal, men derimod noget man gør af lyst – fordi det er sjovt. Som en af for-

tællerne sagde i år: »Det gav meget mere energi at være med, end det tog!« Og så betyder det også noget, at kan man se et formål med at være med. For uden fortællerne var der ikke noget Konfirmandtræf.

Hvorfor er konfirmandtræffet noget, man gør fælles i Roskilde Stift? Hvorfor ikke bare købe sig til det hele fx hos Rollespilsakademiet?

Kirkens opgave er at formidle og forkynde. Den opgave skal vi hele tiden holde os for øje. Når vi holder Konfirmandtræf, er det netop for at formidle og forkynde. Rollespillene kan fx facilitere som guider. Og de gør det godt! Men der, hvor vi kan gøre det bedre, er når den fantastiske fortælling om, hvorfor Gud blev menneske, skal fortælles. Fortællerne skaber inden for nogle få rammer selv deres fortællinger. Det bliver derfor en meget autentisk formidling på posterne, og det kan man ikke købe sig til.

Det er nemt at købe sig til alting. Men det, der også gør forskellen, er, at man får ejerskab, når man selv er med. Mange af de præster som kommer og fortæller, de fortæller den ene dag og kommer med egne konfirmander den næste dag. Det er kollegialitet på et højt plan - man går ind og gør noget for hinanden!